

# విమలము. ఒక మాట!

- మున్నెం శ్రోత

రాత్రి వదకొండు గంటలవుకోంది:  
విజయ వీధి గడవమీద కూర్చుంది.  
ఎదురింట్లో దీపాలు ఆరలేదు. ఉండి వుండి  
కొరికిల నవ్వులు వినిపిస్తున్నాయి. వాళ్ళ బెడ  
రూమ్ కిటికీ వీధివేపుకి వుంది. వట్టర్స్ మూసి  
లేవు.  
విజయ రెండు కళ్ళూ కలిసి ఆ కిటికీమీద  
కేంద్రీకృతమై వున్నాయి. రాఘవరావుకి  
అకస్మాత్తుగా మెకకవచ్చింది. వక్కన భార్య  
లేదు.  
కంగారుగా లేచి రై చేసేడు.  
అంగీ విగించుకుంటూ గదిగదా బయట  
కొచ్చేసేడు.  
బయట గడవమీద కాపిగా కూర్చుని.  
ఎదురింటవేపు గూడదారి 118లా చూస్తున్న  
భార్యని చూసి వుహారుమన్నది అతని ప్రాణం.  
చుట్టూ చూసేడు. జననందారం లేదు  
ఎదురింట్లోతప్ప ఎక్కడా దీపాల్లేవు.  
అర్ధరాత్రి కావొస్తుంది.  
అతను అనహనంగా ఓట్టారేపు:

స్టీమింజన్ చప్పుడులాంటి భర్త నిట్టూర్పుకి  
వెన్నె తిరిగి చూసింది విజయ. ఆ వెంటనే  
ఉత్సాహంగా "చూసేరా, ఎదురింట్లో  
భాగోతం" అంది.  
రాఘవరావు ఎదురింటవేపు చూసేడు.  
అక్కడతనికి భార్య వర్ణించినట్లుగా ఎలాంటి  
భాగోతం కనిపించలేదు ఉండి వుండి నన్నగా  
మాట్లాడుకొంటున్నట్లు కబ్బం. నవ్వు వినిపిస్తు  
న్నాయి  
"ఎముందక్కడ?" విసుగ్గా అడిగేడు  
రాఘవరావు.  
"ఉన్!" అంది విజయ, భర్తని చప్పుకు  
చెయ్యొద్దని హెచ్చరించినట్లు.  
రాఘవరావుకు పీకలవాకా కోపం వచ్చింది.  
లాగి రెంవకాయ కొడదామనుకొని నిగ్రహించు  
కున్నాడు.  
రాఘవరావు మధ్యకరగతి కుటుంబంనుండి  
వచ్చినవాడు. అదేదో ఆపీసులో యు.డి.సి.గా  
పని చేస్తున్నాడు.  
అతనికి కాళ్ళూ చేతులతోపాటు రెండు

రాఘవరావు ఓ క్షణం తల్లికి జవాబు చెప్పడానికి భయపడ్డాడు. రాఘవ  
రావు పుట్టిన సంవత్సరానికే తండ్రి పోయేడు. తల్లి జానకమ్మ చదువు  
కున్నది కాకపోయినా వ్యాపారదక్షత తెలిసినది అందుకే భర్త పేర  
వచ్చిన ప్రావిడెంటు:ఫండు వడ్డీలకి తిప్పి. కొడుకుని చదివించుకుంది

కన న్నాయి.  
అందుకు నిదగ్ధనంగా. అవి కనే కలలు  
వున్నాయి!  
కలలన్నీ నిజం కావాలని రూలేం లేదు!  
ఎవరి కలలె నానరే నిజం చేసుకోవాలంటే  
దానికి డబ్బు తోడు కావాలని అప్పుడే ఆశలు  
వెయ్యి తగిలిన నిప్పులా ఇంచక్కా మండుతా  
యని రాఘవరావుకి తెలుసు.  
ఆ మాటకొస్తే రాఘవరావు తల్లి జానకమ్మకి  
కూడ కలలున్నాయి. అయితే ఆవిడ కలలు  
వేరు!  
రాఘవరావు పెళ్ళి పేరుతో బాగా కట్టుం  
గుంజి. పెళ్ళిలేక యింట పడివున్న తిక్కల  
అక్కగారు త్రోవనని వదిలించుకోవాలని  
ఆమె ఆశ.  
కూతురి పెళ్ళికి పోమా ఏవైనా మిగిలితే  
రెండు పేటల చంద్రహారం చేయించుకుని,  
మెడలో వేసుకుని పొరుగింటి పేరిందేవమ్మలా  
తిరగాలని యింకో చిరు ఆశ.  
ఈవిడ ఆశలు యిలా వుంటే గాఘనరావు  
కోరికలు మరోలా వున్నాయి అందులో  
అమ్మాయి అందంగా వుండాలన్నది మామూలు  
కోరిక!  
స్టూటరుమీద తిరగకపోతే పీడాపోయింది.  
మావగారిచ్చిన రాబీ నైకిలుమీద ఆపీసుకెళ్ళా  
లని రాఘవరావుకు మహా సరదా!  
ఈ విధంగా అమ్మా కొడుకులు నెవరేదో  
నెవరేదోగా కలలు కని, కలిసి సంబంధాలు  
చూద్దం మొదలెట్టేరు.  
అలా ప్రారంభించిన పేటలో జానకమ్మకు  
బాగా వచ్చిన పెళ్ళికూతురుగా విజయ  
గెలిచింది.  
రాఘవరావుమాత్రం గాలి తీసిన బెలూన్లా  
డీలావడిపోయేడు.  
తల్లి ముహూర్తంపెట్టించేస్తుంటే "అమ్మా.  
నాకా పిల్ల నచ్చలేదే." అంటూ గొణిగేడు.  
"ఎందుకని?" ప్లాట్ ప్రారంభమిదకొచ్చిన  
హోరా మెయిల్లాగా గయమంటూ లేచింది  
జానకమ్మ.  
రాఘవరావు ఓ క్షణం తల్లికి జవాబు చెప్ప  
డానికి భయపడ్డాడు. రాఘవరావు పుట్టిన  
సంవత్సరానికే తండ్రి పోయేడు. తల్లి జానకమ్మ  
చదువుకున్నది కాకపోయినా వ్యాపారదక్షత  
తెలిసినది. అందుకే భర్త పేర వచ్చిన ప్రావి  
డెంటుఫండు వడ్డీలకి తిప్పి. పెన్షన్ డబ్బులతో  
కొడుకుని చదివించుకుంటూ. ప్రెరిదని పేరు  
సంపాదించిన పెన్ష కూతురుతో నెగ్గుకొస్తూ



భారీ సమయాల్లో పచ్చళ్ళు, పడియాలు పట్టి కాస్త వెనకేస్తూ సంసారం ఈడ్చుకొచ్చింది. ఆ విధంగా తల్లితండ్రీ తనే అయి నిలబడ్డ మగాడిలాంటి తల్లిని ఎదిరించడం చేతకాదు రాఘవనావుకి.

వ్రవంచం తెలియకనో, తల్లిచాటున పెరగటానో కాస్త ఆడతనంగానే వుంటాడు రాఘవనావు.

అయితే అలాంటి బెంగ పెళ్ళికోసక్కరలేకుండా అతనికి పదిహేనేళ్ళకి నూనూగు మీసాలు రావడంతో సమస్య తీరిందని చించి జానకమ్మకి. అయితే అతని నడకలో, మాటలో

మాత్రం ఆడతనం వీడని చాయలా మిగిలిపోయింది.

రాఘవనావు తలొంచుకొని "ఆ పిల్ల .... ఆ పిల్ల .... ఆడపిల్లలా లేదు" అన్నాడు, కొడుకు మాటలకి తల్లి భక్త ననవ్వేసింది.

ఆపైన "అదేం మాటరా నాయినా : ఆడ పిల్లలా లేకపోవటం ఏవీటి ?" అంది.

తల్లి నవ్వు చూసి దైగ్యం వచ్చింది రాఘవనావుకి.

"ఆ పిల్ల మాట్లాడుతుంటే మగాడి గొంతులా వుంది. జడ పిలకలా వుంది. నొసలు చూడు. ఎంత పెద్దదో వడియాలు

ఎండబెట్టోచ్చు ఎక్కడా స్పూను కండలేడు : గడకి చీగకట్టనట్లుంది : నాకు నచ్చలేదు" అన్నాడు.

జానకమ్మ కొడుకు మాటలకి ఓ క్షణం విస్తుపోయి మాట్లాడలేనట్లు చూసింది.

ఆపైన తెప్పర్చి "అందాని దేవుందిరా వాజమ్మా : ఏవన్నా కొరుక్కుతి. లామా : వ్రవంచంలో బతకటానికి కావల్సింది దబ్బు : దబ్బుంటే కోతిని కూడా నుందరాంగిగా చూపించొచ్చు : ఆ పిల్ల నాన్న మనం అడిగిన కట్నం యిస్తానన్నాడు వై వెచ్చు పిల్ల ఉద్యోగం చేస్తోంది రెండు చేతులా సంపా

దన; వెలతిరిగేవచ్చుటకి ఇద్దరూ కలిసి వది  
 హేనోందలు కళ్ళచూడొచ్చు; అనుభవమీద  
 చెబుతున్నాను. కాదనకు నాయనా." అంది  
 బ్రతిమలాడుతున్న రోజులో,  
 ఆమె కళ్ళల్లో రెండుపేటల చంద్రహారం



సంఘం అధ్యక్షుడు, పీఠ  
 వాతవర్షాల్యము, పీఠ  
 సభ్యులు, సుఖదానవక  
 దీపితులును ఉత్తమ  
 పాఠ్య, సుఖదానము,  
 సర్వదానము మొద  
 లగు దీర్ఘ వ్యాధులకు  
 సంప్రదించండి.

అనుభవముగల ఆయుర్వేద వైద్యులు

**Dr. B. H. HANUMANTHARAO**  
 (Govt. Regd.)

ప్రతినెలా అమ్మం హోటల్ మయూరి  
 (శేషమహల్ లాడ్స్)లో 23, 24, 25 తేదీల  
 లోనూ నెల్లూరు అలంకా లాడ్స్ బ్రంకురోడ్లో  
 3, 4, 5, 6 తేదీలలో క్యాంపు కలదు. సంప్ర  
 దించండి.

**ఆశా కినిట్**

విజయాటాకీసువద్ద విజయవాడ-2.

మెరుస్తోంది.  
 రాఘవగవుకి తల్లి మాటలు నచ్చలేదు.  
 "బొత్తిగా మగాడిలా వుంది" అన్నాడు  
 గొణుగుతూ.

ఈసారి జానకమ్మకి బాగా కోపం వచ్చే  
 సింది" ఆ మాటకొస్తే సువ్య మ గా డి లా  
 వున్నావా; అల్లివి కాబట్టి అంటే బాగోని  
 చూస్తున్నాను; ఆ వెంకటపాలెం సంబంధాని  
 కెత్తే వెళ్ళికుతురేమంది; వెళ్ళి కొడుకు కావా  
 లంటే వెళ్ళికుతుర్ని తీసుకొచ్చేరేవిటని వచ్చ  
 లేదూ; మీ అబ్బాయికి దాన్ను సేర్పించండి  
 బాగుంటుందని అనలేదూ;" అంది.

ఆదిబ్బిలో రాఘవరావు మళ్ళీనోరెత్తలేదు;  
 ఆ రకంగా 'విజయ' అనబడే ఆ లలనా  
 మణి మెడలో తాళికట్టి భర్తనిపించుకున్నాడు.  
 అయితే ఎంత ఆడతనంగానడిచినా రాఘవ  
 రావుకి కూడ కొన్ని మగకోరికలున్నాయి.

'భార్యతో కలిసి వెన్నెలలో తిరగాలని,  
 వేసవివస్తే మామిడివళ్ళు తినలేక పోయినా  
 పెళ్ళాం తలలో మలెపూలు వుండాలని...'  
 ఇలాంటి చిరుకోరికలు చాలా వున్నాయి;  
 అయితే మొదటిరోజే అతని ఆశలు అడి  
 యాసలు చేపేసింది విజయ.



చదువు

"పాపా ఇదేమిటో చదువమ్మా..."  
 అన్నారు మాషారు పుస్తకం వట్లకుని.  
 "మీరు చదవండి... అంది పాప  
 "నా కొచ్చులే... నువు చదువు..."  
 అన్నారు మాషారు.  
 "నాకూ వచ్చు..."  
 "అయితే ఏదీ చదువు..."  
 "మీ కూ వచ్చు. నా కూ వచ్చు  
 ఇంకెందుకు చదవడం?" అంది తెలి  
 విగా పాప.

-డి. ఆర్. పుష్పలత (హైద్రాబాద్)

గదిలోకొచ్చి సిగువడకపోగా గల గలా  
 మాట్లాడం మొదలెట్టిన భార్యమణిని చూసి  
 'పెళ్ళాం నూటకారి' అని ముచ్చటపడ్డాడు  
 రాఘవరావు. అయితే అవిడ 'ఎదురుగా  
 వున్నది తన భర్తని. ఇది మొదటి గాత్రని'  
 బొత్తిగా మరచిపోయి, వాళ్ళ వీధిలో వున్న  
 వాళ్ళ సంగతులు, వాళ్ళకున, అప్పులు,  
 గంకలు, అలవాటు తుచ తప్పకండా చెప్పడం  
 మొదలెట్టింది. చెప్పి చెప్పి రాఘవరావు వంక  
 చూపేసరికి అతను నిద్రమాత్రలేసుకున్న మని  
 పిలా సొమ్మసిల్లి పడివున్నాడు.

ఆ విధంగా మొదటి రాత్రి మొదలయిన  
 ఆవగ్య రాఘవరావుకి దినచర్యయింది.

విజయ మొగుడికంటే రెండు గంటలు  
 ముందే ఆపీసు నుండి వస్తుంది. వస్తూనే వాళ్ళ  
 వీధిని, వీధిలో వున్న మనుష్యుల్ని, మనుష్యుల  
 కున్న అలవాట్లని ఆ అలవాట్లలో వున్న  
 లోపాల్ని, దేనికదిగా గ్రహించి వాటిని విశ్లే  
 షించి, వాటికొన్ని అలంకారాలుచేర్చి రాఘవ  
 రావురాగానే రికార్డు వేస్తుంది.

ఆపీసుకి, నిద్రకుపోనూ మిగిలిన కొద్ది  
 కాలాన్ని భార్య యిలా దుర్వినియోగం  
 చేయటం వచ్చని రాఘవరావు "ఈ కొ  
 ంగతులు మనకెందుకు?" అని కసిరేడు ఓ  
 జ్జ.

ఆ కాస్తేపు చిన బుచ్చుకొనా బోజనం

# ఆంధ్రభూమి

సచిత్రవారపత్రిక

8-7-1982 నుండి

## చందా వివరాలు

	పోస్టు ద్వారా	విమానం ద్వారా
3 నెలలకు	22-75	26-00
6 నెలలకు	45-50	52-00
12 నెలలకు	91-00	104-00

ప్రస్తుతపు చందాదారుల గడువు తేదీ కోత్త రేట్లను బట్టి సవరించబడును.

-సర్కులేషన్ మానేజరు

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వార పత్రిక

36 నరోజిని దేవీ రోడ్డు సికిందరాబాదు-500003



**మ్యూజియం**

“ఏదీసినట్టుంది మ్యూజియం”  
కోపంగా అన్నాడు మ్యూజియం ఆఫీ  
సరు ఆయనకొత్తగా బదిలీ అయినట్లు.

“అక్కడ మ్యూజియంలో నెహ్రూ  
యన్ తల వుంది. ఇక్కడ లేదేం ;  
ఓకటి తెప్పించరాదా ?” అన్నాడు ఆఫీ  
సర్ విసుగ.

-డి. ప్రభాకర్ (సికింద్రాబాద్)

దగ్గర మళ్ళీ మొదలెట్టిన పెళ్ళాం బోరు చచ్చి  
వట్లు బరించేడు రాఘవరావు.

చివరకి అకనికో విషయం అర్థమయ్యింది  
పెళ్ళాం గాలిపీల్చడం మానేసినా బ్రతగ్గలుగు  
తుందిగాని. యితరుల్ని ఆశీషోసుకోండి  
బ్రతకలేదని.

దూరంగా ఎక్కడో పన్నెండు గంటలు  
కొట్టింది. ఎదురింట్లో దీపం ఆరింది. విజయ  
గడవమీద నుంచి లేచింది.

రాఘవరావు ‘హమ్మయ్య’ అనుకొని  
తలుపుగడియపెట్టేడు. విజయ తలలో పెట్టు  
కున్న జాజిపూలు వాడిపోయేయి.

రాఘవరావు ప్రాణం వుసూరుమంది.

‘అర్థపాపాయి వేస్తు’ అనుకున్నాడు.

విరాళగా అటు తిరిగి వడుకున్నాడు.

“ఏమండోయ్ ; ఏ ద్రబోతున్నా ?”

భర్తని కుడిపింది విజయ.

“లేదు;” అన్నాడు చిరాకునణుచుకొంటూ.

“ఎదురింటావిది తాగుతుంది”

భార్యమాటలం ఉలిక్కిపడ్డాడు రాఘవరావు.

“ఏవిటి. మంచినీళ్ళా;” అన్నాడు వెట  
కారంగా.

విజయ మొగుడివేపు కోపంగా చూసి

“మీకన్నీ హేళనె”, అంది.

“పోనీ ఏం తాగుతుందో చెప్పాదూ;”

అన్నాడు.

“అదే, పాడు బీరో, విస్కీనో;” అంది

చీదరింపుగా.

“నీకెలా తెలుసు; తాగేటప్పుడు చూసేవా;”

అన్నాడు రాఘవరావు.

“చీవాడు, అయి చూసేటట్లు తాగుతారా;”  
అంది

“మరి తాగుతుందిని ఎలా చెప్పగలిగేవ;”  
క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేసేడు రాఘవరావు.

నే నక్కడ గడవమీదే కూర్చున్నాను  
కదండీ. పళ్ళు బో నుంచి వచ్చినట్లున్నాడు.  
స్కూటర్ లో పెట్టుకుని సీసాలు తెచ్చేడు.  
కర్వాత లోపల గ్లాసుల చప్పుళ్ళు నవ్వులు.  
అగ్గం కాదేవిటి; ఆవిడ ఇంట్లో చీరకట్టడు  
తెలుసా. మాక్సిలు వేసుకుంటుంది. ఇద్దరూ  
తాగకపోతే ఇంటికి తెస్తారేవిటి;”

“ఆయన తాగటానికి తెచ్చుకున్నాడేమో.  
ఇంటికి తెస్తే ఇద్దరూ తాగినట్లేనా;” అన్నాడు  
రాఘవరావు.

“మీకేం తెలియదు. నేను బాగా కవిపెటే  
చెబుతున్నా. ఆవిడ కళ్ళు ఎప్పుడూ ఎర్రగా  
వుంటాయి. వైగా మొన్నోరోజు ఇన్నిసీసాలు  
అమ్మింది తెలుసా;” అంది కళ్ళుతిప్పుతూ.

“పోనీలే, ఆవిడ సంగతి మనకి దేవికి;  
అవిడివ్వం, వాళ్ళాయవివ్వం. ఆవిడ మనగురించి  
అలోచించటం లేదుగా. మనకెందుకు ఆవిడ  
సంగతి. ఇంక పడుకో;” అని వక్కకి తిరిగి  
ముసుగు తన్ని ఎడుకున్నాడు రాఘవరావు.

\* \* \*

“ఇంత అలస్యంగానా పనికి రావటం”.  
వని పిల్లని చూసి కన్ను బుస్సులాడింది  
విజయ.

“ఏం నెయ్యమంటారండీ; బానుమతిమ్మ  
గోరింట్లో నేసేనరికి అతీసం అయిపోనాది”.  
అంది పనిపిల్ల వాలుజడ ముందుకేసుకుని  
వయ్యాలా బోతూ.

దాని చూపు కిటికీలో గడ్డం చేసుకుంటున్న  
రాఘవరావు మీద వుంది.

విజయ వెనక్కు తిరిగి చూసింది.

ఆ వెంటనే “పల్లె బోయి దొడ్లో గిన్నెల  
సంగతి చూడు;” అంది విసుగ్గా. అది నడు  
ముని సాధ్యమైనన్ని మెలికలు తిప్పి వయ్య  
రంగా అడుగులేసుకుంటూ దొడ్లోకి నడిచింది.

“చూ సే రా. దాని జాబితనిం.” అంది  
విజయ కోపంగా.

“ఊ” అన్నాడు రాఘవరావు పరాకుగా.

“అది మీవైసే చూస్తాంది” అంది.

“చూడనీ” అన్నాడు ఓరాగ్గా.

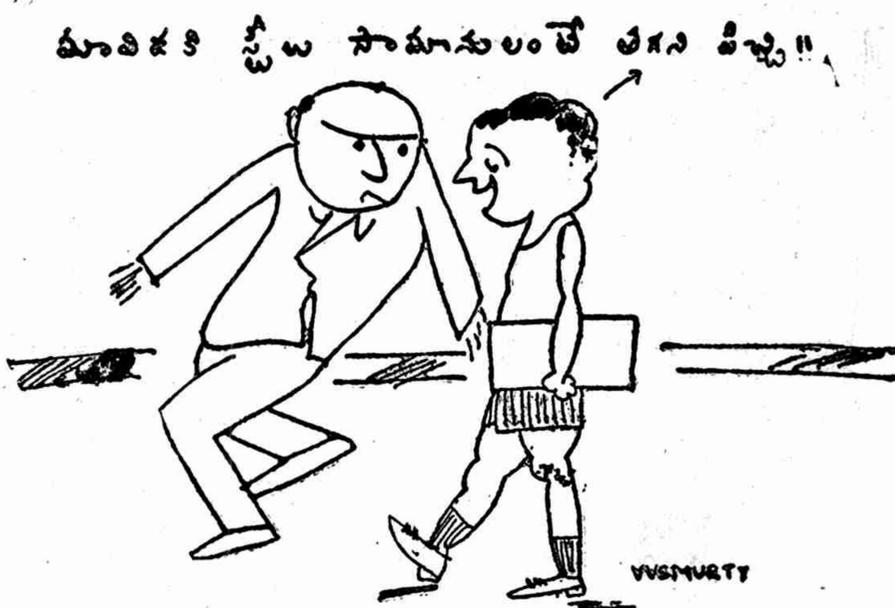
“అమ్మో; అమ్మో; అంటే మీకు ఇష్టమే  
నన్నమాట” విజయ గుండెలు బాడుకొంది.

“నీకెలాగూ నన్ను చూసే బ్రెముండడు.  
అందుకే ఆ ద్యూటీ అది తీసుకుందేమో”  
అంటూ విసుగ్గా చొక్కా తొడుక్కుని నీతి  
లోకి నడిచేడు రాఘవరావు.

బయటకి వెళ్ళిపోతున్న భర్తని ఆళ్ళర్యంగా  
చూసింది విజయ. ఆ వెంటనే ఏదో గుర్తొచ్చి  
నట్లు దొడ్లోకి నడిచి “బానుమతి గారింట్లో వని  
చేస్తున్నావా;” అంది పనిపిల్లతో.

పనిపిల్ల విజయవేపు చూడకుండానే “ఊ”  
అంది.

**పిచ్చి** -వి. వి. ఎస్. మూర్తి



"జీతం ఎంత?"

"యాదయి టిఫిన్ కాఫీ ఇస్తారు ఏడాదికో సీరి" అంది బదాయిగా.

"ఆ అమ్మ మంచిదేనా?" విజయ ఆగాగా అడిగింది.

"కానామంచిది. దేవక" పనిపిల్ల గర్వంగా చెప్పింది.

విజయ మనసులోనే మెటికలు విరిచింది. అయినా పైకి వచ్చుతూ "అయినా అప్పుడే ఏం తెలుస్తుందిలే" అంది.

"ఎందుకు తెలియదేమిటి. ఆ అమ్మ అప్పుడే ఓ సీరిచ్చినాది" అంది.

విజయకి మొహమ్మీద కొట్టినట్లయింది.

"పోదూ, దొంగమాటలు అప్పుడే ఎవరైనా చీర ఇస్తారా?" అంది గడుసుగా.

పనిపిల్ల కోపంగా చూసింది "అందిరూ మీలాగే వుంటారేమిటి. సంవత్సరం కాజ్జించి పేతున్నా. ఓ పాతగుడ ఎరగను అంది.

విజయ ముఖాన వెత్తురు చుక్క లేనట్లు పాలిపోయింది. ఆ వెంటనే సరైన లోపలి కెళ్ళి పాత నైలెక్సు చీర తెచ్చి పనిపిల్లకి అందిస్తూ "తీసుకో, నీకే" అంది.

"ఇప్పుడెందుకు రెండి" అంది పనిపిల్ల మొగమాట పడ్డా.

"వ్యారేడు లేవే తీసుకో అన్నట్టా భాను మతమ్మ యింటికొస్తుంటాడే ఆ నల్లటితను ఎవరు? అంది.

పనిపిల్లకి విజయ హృదయం అర్థమయి పోయింది.

"ఆ అమ్మ అన్న గారంట"

"విజమేనా" విజయ నమ్మలేనట్లు అడిగింది.

"ఏమోనంది, నాకేటి తెలుస్తాది : ఆ మాట కొస్తే మీ ఇంటికొచ్చేవాళ్ళంతా నాకు తెలుపేటండ్లే" అంది తెలివిగా.

"ఈమాట భోజనం ఏవైనావుంటా?" గుమ్మందగ్గర నిలబడి అడిగేడు రాఘవరావు. భర్తమాటలకి ఈ లోకంలో కొచ్చిపడింది విజయ.

కూరచెయ్యలేదని అప్పుడమెకు గుర్తొచ్చింది.

తనూ అపీసుకెళ్ళాలన్న సంగతికూడా అప్పుడే అమెకు తోచింది.

గబగబా చీరతీసుకుని బాత్రూంలోకి వరి గెత్తుతున్న భార్యనిచూసి ఉపారుమంటూఉడక బెట్టిన బంగళాడుంపలు వలెస్తూకూర్చున్నాడు రాఘవరావు.

అవిధంగా నంటకూడ అతని పనుల్లో ఒకటిగా మారింది. అంతాత్రివరకూ గేటువట్టుకుని కనిపించినంత మేరవరకు కళ్ళార్చుకుంటా చూసే భార్యమణి ఏమనటంలేదు రాఘవరావు.

రుచిగా వంటచేస్తున్నాడు. కుచిగా వడ్డిస్తున్నాడు భార్య మోసుకోచ్చే విషయాల్ని మహా దానందింగా వింటున్నాడు.

అడ్డుచెప్పటంలేదు. అదేం అని అనటం లేదు.

పనిపిల్లకూడా నాగాలుపెట్టకుండా వస్తోంది. రాఘవరావుకి సాయంచేస్తోంది.

గేట్లో కూర్చుని "ఏమండోయ్ ఒకమాట" అని భార్య పిలవగానే రాఘవరావు పరిగెత్తుతాడు.

విజయ గబగబా ఆరోడ్డున వెళ్ళేవాళ్ళ గురించి ఏకరవుపెడుతుంది.

"అలాగా" అంటాడు రాఘవరావు ఆళ్ళ ర్యంగా.

అతర్వాత మెల్లిగా ఇంట్లోకి జారుకుంటాడు.

అలవాటు ప్రకారం గేట్లోకి కూర్చుంది విజయ

ఇంతలో స్కూటర్ వచ్చి ఆగింది.

అతను స్కూటర్ కేసేలోంచి ఏదో కవతు బయటకుతీసాడు.

విజయ చీకట్లో కక్కుడించుకుని ఏమేవుంటుందా అని చూస్తోంది. ఆ వెంటనే "ఏమండోయ్ మాట" అంటూ రాఘవరావుని పిలిచింది.

అటునుంచి జవాబులేదు.

"అప్పుడే విద్రపోయేరా మొద్దు నిద" తిట్టుకుంటూ లోపలికి నడిచింది.

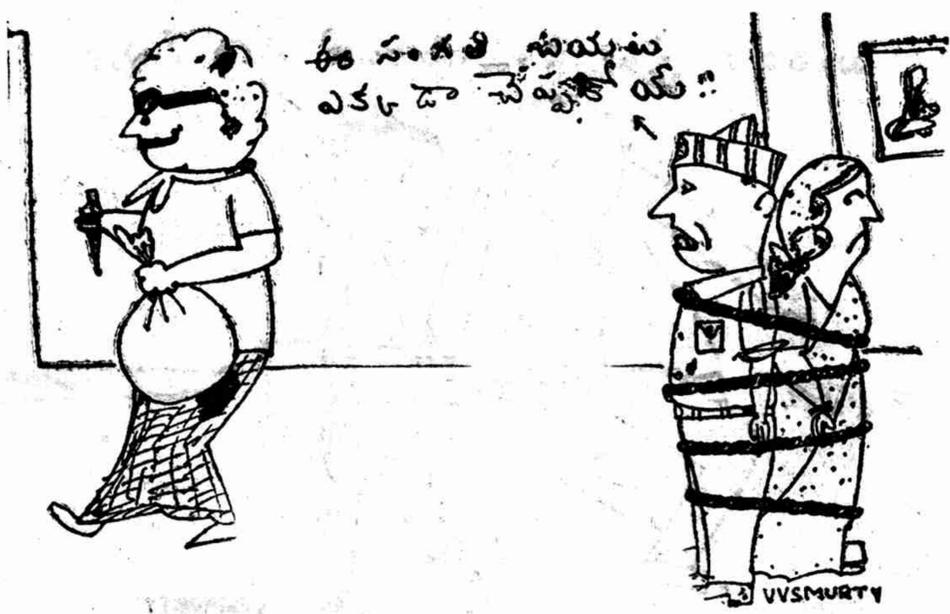
రాఘవరావు మంచంమీద లేడు.

విజయ గాభరాగా నాలుగువేళలా చూసింది. అక్కడ బిల్లమీద తాటికాయంత అక్షరాంతో విజయ అని రాసుంది. గబగబా ఆకాగితాన్ని చేతిలోకి తీసుకుంది.

"నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. వెళ్ళిపోయేవాళ్ళు ఊరికేవెళ్ళిపోరు కాబట్టి నీ వెళ్లెస్. గాజలు తీసుకుని మరీ వెళున్నాను. నిజాం వాటిమీద నాకు మోజులేదు. కాని మన పనిపిల్లమాత్రం వాటిమీద చెప్పలేని మోజు. దాని మోజు తీర్చడం మగవాడిగా నాకు రివాజు కాబట్టి వాటిని తీసుకుని వెళుతున్నాను. నీకు మొగుడు తప్ప ప్రపంచంలో ప్రతిదీ కావల్సిందే. కాబట్టి నువ్వంతగా బెంగపడవని నాకు తెలుసు. పోతే గీతే కాస్త నగలకోసం బాధపడ్డావేమో. ఇంకా ముందవిషయం ఏవిటంటే ఇన్నాళ్ళూ నువ్వు ఇతరులమీద చెప్పినవి కొంతేమం న్నూ న్నావు ఈ విషయంలో నువ్వు పడున క్కం నేను చూడలేకం తున్నాను అందుకే నీకు సహా రి దొలవే ఉద్దేశంతో నేను పనిపిల్లతో వెళ్ళి పోతున్నాను. ఇప్పుడిక నువ్వు కతిరుల సంగతి వదిలేసి... 'ఏమండోయ్ ఈ సంగతి

చెప్పకు

-వి వి ఎస్ మూర్తి



ఈ సందర్భాన్ని సుయ్యం ఎక్కడా చెప్పకూడదు"

వినారా : మా ఆయన పనిపిల్లతో చక్కా పోయేడనిచిక్కిగాచప్పుకోవచ్చు ఏమంటావ్

ఇట్లు  
నీ మాజీ భర్త

ఉత్తరంచదివి భోరుమంది విజయ.  
ఆ వెంటనే ఏడుస్తూ వీధిలోకి పరిగెత్తింది.

గాఢురగావు వెళ్ళిపోయి ఆరు నెలలు గడిచింది, కుభ్రంగా మూడుపూజలాతిని రోడు కావలాశాసి ఎప్పుడైనా మొగుడు గుర్తొస్తే ఓగాగంతీసి ఆనక నిద్రపోతుంది విజయ.

ఆపీసులో ఎవరైనా కొత్తగా జాయినయితే వాళ్ళ పేటకెళ్ళి పరిచయంచేసుకుని వాళ్ళ పుట్టపూర్వోత్తరాణ తెలుసుకుని తన మొగుడి

నంగతిచెప్పి గుండెభారం తీర్చుకుంటుంది.

ఇంట్లో వున్నప్పుడుమాత్రం ఉండబట్టలేక ఏదైన చెబుదామని "ఏమండోయ్ ఒకమాట" అని అరిచి ఆనక రాకువరావు లేదనంగతి గుర్తొచ్చి కాస్త దిగులువదుతుంది పాపం విజయ : \*



## పాపాయికి అతి ఉత్తమమైనవి తల్లిపాలు

పాపాయికి చనువాలు ఎందుకు ఉత్తమమైనవి  
తల్లి పాలు పరిశుభ్రమైనవి, సుశుక్లీవులు లేనివి, పసి విడ్డ కీర్ల శక్తికి నూటికి నూరు పాళ్ళు అనువైనవి. వివిధ రోగాల పట్ల తల్లికి వుండే రోగ నిరోధక శక్తి చనువాలద్వారా విడ్డకు లభించటమే కాక, పాపాయి తల్లి ప్రేమనూ, రక్షణనూ కూడా అనుభూతి చెందుతాడు. అతడికి కడుపుకు సంబంధించిన వాధలూ, దర్మం పొక్కులు లేవడమూ కూడా సాధారణంగా రావు. లె నెలలు నిండక, పాలు మాత్రమే ఇస్తే నరిపోడు మీ పాపాయియొక్క పెరుగుతున్న దోషణ అవసరాలు తీర్చేందుకు అతని

అపోరాన్ని మార్చాలి. పోషణ ఇచ్చేట, తేలికైనవి, పుష్కలంగా ఐరన్ కలిగి ఉన్నవి అయిన ఘన అపోరాలను డాక్టర్లు సిఫార్సు చేస్తారు. డాక్టర్లు ఫారెక్స్ ఎందుకు సిఫార్సు చేస్తారు ? ఘన అపోరాలు ప్రారంభించడం

కోసం, ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడిన అపోరం ఫారెక్స్. దీనిలో కార్బో హైడ్రేట్లు, కొవ్వు పదార్థాలు, కాల్షియం పాస్ఫరస్, విటమిన్లు ఉన్నాయి. ఫారెక్స్లో పుష్కలంగా ఐరన్ కూడా ఉంది. అందుకే, పాపాయి సంపూర్ణమైన పెరుగుదల కోసం అదర్శవంతమైన ఘన అపోరం ఫారెక్స్.



.....) ఉచితం! "పాపాయి మొదటి విదాతి పుస్తకం." కొత్తగా తల్లులైన వారు పిల్లల పట్ల తీసుకోవలసిన శ్రద్ధ గురించి సులభ రీతిలో వివరిస్తుంది. మీ ప్రతికోసం ఈ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయండి: పి. బి. టాక్స్ నం. 19119, (FAR 213 B), ముంబాయి 400 028. ....)

డాక్టర్లు సిఫార్సు చేస్తారు ఫారెక్స్ సంతృప్తమైన, సంపూర్ణమైన పెరుగుదల కోసం పాపాయికి అదర్శవంతమైన ఘన అపోరం